

мѣри смъртата, която той не я имаше за нищо на толкози боіове. Исакъ, гръцкіятъ войвода, който бѣше робъ, подбуди одного отъ българскитѣ войводи на име Иванъ да убіе Асѣня и да стане той български краль. Иванъ сполучи да убіе Асѣня и съ ирїтелитѣ си останъ на Асѣново мѣсто у Тръново (1196). Петъръ, Асѣновътъ братъ, като видѣ това, събра войска и призе Тръновъ, а Иванъ поиска помощъ отъ Алексея. Алекси му проводи на помощъ войска, нъ нѣ само тая, а и овая съ която той самъ отиде, не рачи да иде у Българія отъ страхъ. Иванъ като видѣ, че нѣма отъ нїйдѣ помощъ, побѣгна на Цариградъ и се ожени за жената на Исака, който го подбуди да убіе Асѣня. Петръ възлѣзе на прѣстолътъ и царуваше мирно, нъ нѣ дълго врѣме; а него слѣдъ малко го убихъ. Той остави единъ сынъ твърдѣ малъкъ, и за това на негово мѣсто станъ третїятъ братъ Иванъ когото наричхъ и Калонванъ, Иваница (1197). Той токо като възлѣзълъ на българскїя прѣстолъ, прѣвата му грижа была да отрѣве българската црѣва отъ грѣцитѣ. За това той не рачилъ да познава грѣцкіятъ патріархъ и проводилъ посланиникъ до Папата да го молї да направи единъ български Патріархъ и да го вѣнчѣ съ царска корона. Грѣцитѣ много се мжчихъ да възпрїжхъ това постъпванѣ на Асѣня; нъ не можихъ, защото българетѣ бѣхъ выкижли брїзари отъ тѣзи грѣци. Посланици и писма отъ Асѣня до Папата и отъ Папата до Асѣня връвѣхъ петъ шестъ години нарѣдъ, и по 1203 година Асѣнь проводи архїепископътъ отъ Тръновъ съ много дарове до Папата и му пише да му проводи кардинали да го вѣнчѣ на царски прѣстолъ и да направхъ този архїепископъ Патріархъ. Българскїитѣ архїепископъ се врънх на Тръновъ, и владыката дѣто го бѣше проводилъ Ис-